

**ה"ת 22842/10 - אורות הצפון מ.ח. בע"מ, מוחמד חלאילה, ח.א.ח.
תאורה בע"מ נגד משטרת ישראל/ מפלג הונאה ופשיעה כלכלית ירושלים**

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 22-10-22 אורות הצפון מ.ח. בע"מ ואח' נ' משטרת ישראל/ מפלג הונאה ופשיעה
כלכלית ירושלים

בפני כבוד השופטת דינה עופר

- מבקשים**
1. אורות הצפון מ.ח. בע"מ
1. מוחמד חלאילה
2. ח.א.ח. תאורה בע"מ

נגד
משיבים

משטרת ישראל/ מפלג הונאה ופשיעה כלכלית ירושלים

החלטה

.1. ביום 24.5.23 התקיים דיון בבקשת המשיבה למתן הוראות לעניין מכירת תפוסים - סוסים, כלי רכב
וכלי שיט (בקשה מס' 8 בתיק).

בסיומו של הדיון הגיעו הצדדים להסכמה לעניין מתן הוראות לעניין מכירת תפוסים לידיו המבקשים,
ולהסכמה הצדדים ניתן תוקף של החלטה.

כמו כן, הצדדים באו לדברים בניסיון להגיע להסכמות גם בעניינים של תפוסים נוספים, שהם כלי רכב
וכלי שיט, ובסיומו של הדיון ביקשו שהוות נוספת על מנת להגיע להסכמות.

.2. ביום 7.6.23 פנו המבקשים לביהם"ש בבקשת "לחיב את היחידה החוקרת לנוהג ברוח ההחלטה
וההסכמות". על פי הנטען בבקשתם, אכן נוהל בין הצדדים משא ומתן בהמשך לדין מיום 24.5.23, אולם
לא עליה בידי הצדדים להגיע להסכמות, בין היתר משום שלא הגיעו להסכמה לעניין ערכו של הרכוש
התפוס, וכפועל יוצא מכך - לא הגיעו להסכמה לעניין סכום ההפקדה הנדרשת לצורך שחרור התפוסים
ליידי המבקשים.

הGBK מתקנדים למכירת הרכוש התפוס בידי המשיבה, שכן לטענתם התמורה צפויה להתקבל
בדרכו זה תהא נמוכה מהמתווה שעליו סוכם בדיון מיום 24.5.23.

לטענת המבוקשים, על המשיבה לחשב את ערך הרכבים תפיסים בהתאם לערךם ביום שחרורם, ואילו ערך כל השיט התפוס צריך להיקבע בהתאם להסכם הרכישה שלו, שנמצא בידי המשיבה, תוך הפחתת רכיב המע"מ.

.3. ביום 23.6.2018 הגישה המשיבה בקשה מטומה, להורות על מכירת כל השיט.

על פי הנטען בבקשתה, הצעה שהעלו המבוקשים בדיון הנ"ל לשחרור הרכבים וכל השיט כנגד הפקחת 50% משווי הרכוש (חלף תפיסה, ככלומר - ללא תנאים נוספים) נבחנה על ידי המשיבה, אולם המשיבה חזרה אל המבוקשים בהצעה אחרת, שאותה דחו המבוקשים.

לטענת המשיבה, קביעת שווי התפוסים על פי שווים בעת השחרור רלבנטית למקרה שבו משוחררים תפוסים בתנאים (כך שבבוא העת, יחולט הרכוש עצמו), ולא למקרה שבו דנים בהפקדה חלף התפיסה עצמה.

לסיכום, מכיוון שאין הסכמה עותרת המשיבה למתן הוראות למכירת כל השיט, כאשר לעניין כל הרכב אין צורך במתן הוראות נוספות, שכן כבר בחרה בהחלטה ביום"ש מיום 23.1.2018.

.4. היות וברור לאור הביקשות שהגישו שני הצדדים, כי אין הסכמה ביניהם, הרי שיש להכריע בעת בחלוקת, בהתאם להחלטה שניתנה בתום הדיון ביום 23.5.2018, ולאור הטיעונים שטענו שני הצדדים באותו דיון בהרחבה, והטענות שהעלו בשתי הבקשות כאמור לעיל.

.5. אמנם אין צורך במתן הוראות כתע לערין **הרכבים** התפוסים, משנדון נושא זה בהחלטה מיום 23.1.2018 (ראה סעיף 13), אולם דומה כיחלוקת בין הצדדים בעניין המועד שבו יקבע ערך כל הרכב טעונה הכרעה, שכן עד היום לא פעלת המשיבה למכירת הרכבים.

לענין זה אני מקבלת את טענת המבוקשים, כי המועד הרלבנטי לקביעת ערך התפוסים הינו מועד שחרורם בפועל, שכן אני רואה את ההיגיון שבקביעת מועד אחר, בין אם יופקדו כספים לשם שחרור הרכב בתנאים ובין אם יופקדו כספים חלף התפיסה. השוני בין שני המקרים עשוי להיות בעל רלבנטיות לשיעור ההפקדה באחזזים מתוך שווי הרכב, אך לא ביחס לשווי הרכב עצמו; זה יקבע, בכל מקרה, ביחס למועד השחרור בפועל.

מכיוון שעד היום לא נמכרו הרכבים (כלל שלא נמכרו עדין), תאפשר המשיבה למבוקשים לקיים את תנאי ההפקדה, כפי שנקבעו בהחלטה מיום 23.1.2018, בתוך 10 ימים מהיום; וזאת, ככל שלא הגיעו הצדדים לכל הסכמה אחרת.

6. אשר לבקשת המבוקשים להורות למשיבת הנוגע בהתאם להסכמה שגובשו בדין, ראוי להבהיר, כי בדין לא הגיעו הצדדים להסכמה לעניין כלל התפוסים, אלא רק ניסו לבגש מתויה עקרונית.

בית המשפט אינו נותן לצדדים הוראות כיצד הגיעו להסכמות. הסכמה - כשמה כן היא.

7. בכל הנוגע **לכלי השיט**, הרי שם אין הסכמה בין הצדדים בכל הנוגע למתויה שחררו נגד הפקדה, הרי שיש למכור אותן.

מדובר בכלי שיט יקר. לשיטת המבוקשים, שוויו כ-000,000.77 נ"ן כולל מע"מ, בהתאם להסכם הרכישה שלו, שהציג; ואילו לשיטת המשיבה, שוויו גובה יותר, וגיע אף ל-1.5 מיליון נ"ן.

לטענת המשיבה, ערכו של כלי השיט יודע במהלך הזמן שהוא תפוס, ולכן, על מנת להבטיח את תכליות החילוט, יש למכור אותו כתם. טענה זו לא נסתירה כלל, אף שלטענת המבוקשים לא ברור מהו אחזו ירידת הערך השנהית, שכן המשיבה העלתה טענות שונות בעניין זה.

כך או וכך, ברור כי ישנה ירידת ערך ממשמעותית כתוצאה מתפיסתו של כלי השיט בידי המשיבה וחלוף הזמן.

8. לטענת המבוקשים, בית משפט זה כל אינו מוסמך לדון בבקשת המשיבה למתן הוראות למכירה, שכן סמכות זו מסורה לביהם"ש המחויז בלבד, אשר אמר לדון בבקשת בהתאם להוראות סעיף 36 לפקודת הסמים המsocנים [נוסח חדש], אליו (בין היתר) מפנה סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הוון, התש"ס-2000.

טענה זו של המבוקשים נדחתת, לאור פסיקת ביהם"ש העליון בבש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברון** (15.3.17), שם נפסק מפורשות, כי חוק איסור הלבנת הוון מתויה שני מסלולים אפשריים ל תפיסת רכוש לצרכי חילוט לפני הגשת כתב אישום, האחד - על פי פקודת הסמים המsocנים, והשני - על פי פקודת סדר הדין הפלילי (שאליה מפנה סעיף 26(א) לחוק איסור הלבנת הוון).

9. לפיכך, לבים"ש זה יש סמכות לדון בבקשתו, ולתת הוראות בהתאם לסעיף 38 לפקודת סדר הדין הפלילי, אשר קובע ביחס לחפש תפוס כר:

"**היה החפש בעל חיים או מצרך שעלווה להתקלקל, בין בכלל טיבו המיעוד ובין מסיבה אחרת,** ולא ניתן צו לפי סעיף 34, רשיי בית משפט השלום, על-פי בקשה שוטר מוסמך או אדם הtober זכות בחפש, **לצאות שהחפש ימכר במכר פומבי או במחair המקובל באותו יום; דמי**

המכר יוחזרו לאדם שמידיו נלקח החפץ, אולם אם תוך המועדים שנקבעו על פי סעיף 35 הוגש משבט נגד אדם על עבירה שעבר בחפץ שנפתח או לגביו, ינוהגו בדמי המכר כפי שורה בית המשפט".

לאור הוראותיו של סעיף זה, ועל מנת שלא לפגוע באינטרס ה啻לוט נוכח ירידת הערך של כל השיט, ככל שהמשיבה מוסיפה ומחזיקה אותו, הרי שיש למכוון אותו במרקם פומבי.

10. גם ביחס לכלי שיט, כמו ביחס לכלי רכב, ניתן לשקו שחרור של התפוס בתנאים שיבתו את אינטרס ה啻לוט.

עם זאת, המשיבה מתנגדת לשחרורו של כלי השיט כנגד הפקודה בשיעור המקובל ביחס לכלי רכב (30%) לצד ערבותות נוספת, שכן לטענתה - את כלי השיט ניתן להבריח בנסיבות יחסית אל מחוץ לגבולות המדינה. על כן, מוכנה המשיבה להסכים להפקדת כספים בשיעור משמעותי יותר, כאשר זו תבוא חלף התפיסה, ולא להבטחת חילוט כלי השיט בבוא העת, לאחר הרשעה.

לטענת המבוקשים, כלי שיט ניתן להבראה בדיקן כמו כלי רכב. אשר לכלי השיט הספציפי, הרי שאין לו רישוי לשוט אל מחוץ לגבולות המדינה (בנסיבות אין לו רישוי בכלל), ואף ניתן להגביל את רישוי השיט, למשל באופן שלא יותר לו לשוט למרחק העולה על 2 מייל מהחוף.

בעניין זה אני מקבלת את טענות המשיבה דוקא. הדעת נותנת, כי החשש מהברחת כלי שיט אל מחוץ לגבולות המדינה גדול מהחשש הדומה בנוגע לכלי רכב, אף שגם לגביהם תמיד יש חשש כאמור. רישוי זה או אחר של כלי השיט אינו מסיר את חשש הברחתו אל מחוץ לתחומי המים הטריטוריאליים של המדינה.

על כן, אין מקום להורות על הפקדת סכום ותנאים מגבלים שיבתו את חילוט כלי השיט בעתיד, בדומה למנגנון המקובל ביחס לכלי רכב. ולפיכך המסקנה היא, כי יש להורות על מכירת כלי השיט.

11. אין מניעה כי הצדדים יגיעו להסכמה לעניין הפקדה חלף תפיסת כלי השיט, כך שהכספים שיופקדו יועברו לקרן ה啻לוט, ובבא העת - ניתן יהיה לחלתם.

עם זאת, כאמור, בית המשפט אינו מורה לצדים כיצד להגיע להסכמות.

אני מורה, אפוא, כי אם לא יגיעו הצדדים, בתוך 10 ימים מהיום, למתווה מוסכם של הפקדה חלף תפיסת, תמכור המשיבה את כלי השיט, במרקם פומבי, לębבה במחair. כספי המכירה יופקדו בקרן

החילוט.

12. על אף האמור, לאור החשש שהעלו המבקשים, כי התמורה שתתקבל במכירה עלולה להיות נמקה מערכו של כלי השיט ואף מה מהו מוכנים להפקיד חלף תפיסה, אני רואה לנכון להוראות, כי ככל שלא יגיעו הצדדים להסכמה והכל יועמד למכירה פומבית, וככל שתתתקבלנה הצעות מחיר לרכישת כלי השיט, תינתן למבקשים האפשרות להפקיד את סכום ההצעה הגבוהה ביותר, בתוך 7 ימים מיום שתודיעו להם המשיבה על סכום זה, חלף תפיסת כלי השיט ומכירתו כאמור.
13. כל האמור לעיל כפוף למוגבלת הזמן שעומד לרשות המשיבה להוסיף ולהחזיק בתפוסים, בהתאם להחלטות שניתנו בעניין זה, או שיינטנו בעתיד.

הזכירות תמציא החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ז' تموز תשפ"ג, 26 יוני 2023, בהעדר הצדדים.